

De nabla (del) operator ∇ : werking, betekenis en toepassingen in de fysica

Jeroen Vermeulen

Doel van dit document

Dit document legt de nabla-operator ∇ diepgaand uit, met nadruk op:

- **Wat ∇ precies is** (een differentiaaloperator) en hoe ze werkt op verschillende objecten.
- **De drie kernbewerkingen** die eruit voortkomen: gradiënt, divergentie en rotatie (curl).
- **Fysische interpretaties** (flux, bronsterkte, werveling) en waar dit terugkomt in o.a. elektromagnetisme, vloeistoffen en golfvoortplanting.
- **Rekenen in verschillende coördinaten** (Cartesisch, cilinder, bol).
- **Oefeningen met uitgewerkte oplossingen.**

Inhoudsopgave

1	Wat is de nabla-operator?	3
1.1	Belangrijk: ∇ is geen gewone vector	3
1.2	Waarop kan ∇ werken?	3
2	De drie kernoperators uit ∇	3
2.1	Gradiënt $\nabla\phi$	3
2.1.1	Geometrische betekenis	3
2.1.2	Niveaumanifolds en orthogonaliteit	4
2.1.3	Fysische voorbeelden	4
2.2	Divergentie $\nabla \cdot \mathbf{A}$	4
2.2.1	Lokale bronsterkte: flux per volume	4
2.2.2	Fysische interpretatie	4
2.2.3	Voorbeelden in fysica	4
2.3	Rotatie (curl) $\nabla \times \mathbf{A}$	4
2.3.1	Lokale circulatie: wervelsterkte	5
2.3.2	Fysische interpretatie	5
2.3.3	Voorbeelden	5
2.4	Laplaciaan ∇^2	5
2.4.1	Interpretatie (intuïtief)	5
2.4.2	Typische fysische vergelijkingen	5
3	Productregels en nuttige vectoridentiteiten	5
3.1	Productregels	5
3.2	Identiteiten (zeer belangrijk in fysica)	6

4	Coördinatenstelsels: waarom ∇ ingewikkelder wordt	6
4.1	Cilindrische coördinaten (r, φ, z)	6
4.2	Bolcoördinaten (r, θ, φ)	6
5	Waar komt ∇ overal terug in de fysica?	6
5.1	Elektrostatica en potentiaaltheorie	6
5.2	Maxwellvergelijkingen (differentiaalvorm)	7
5.3	Continuïteit en behoudswetten	7
5.4	Vloeistofdynamica (Navier–Stokes, schets)	7
5.5	Diffusie en warmte	7
5.6	Golven	7
6	Oefeningen (met volledige uitwerkingen)	7
6.1	Oefening 1: gradiënt en richting van snelste stijging	8
6.2	Oefening 2: divergentie en bron/put interpretatie	8
6.3	Oefening 3: curl en conservativiteit	9
6.4	Oefening 4: Laplaciaan en harmonische functies	9
6.5	Oefening 5: van integraal naar differentiaal (continuïteit)	9
6.6	Oefening 6: overgang van Cartesische naar bolcoördinaten	10
7	De "Nabla-piramide"(Hiërarchie van Velden)	12
7.1	Uitgewerkt voorbeeld bij elke operator uit de tabel	13
8	De Helmholtz-decompositien	13
9	Samenvatting in 10 regels	14

1 Wat is de nabla-operator?

De nabla-operator (ook *del*-operator) is een **vector-differentiaaloperator**. In Cartesische coördinaten (x, y, z) definiëren we

$$\nabla := e_x \frac{\partial}{\partial x} + e_y \frac{\partial}{\partial y} + e_z \frac{\partial}{\partial z}. \quad (1)$$

Hier zijn e_x, e_y, e_z de eenheidsvectoren, en $\frac{\partial}{\partial x}$ enz. partiële afgeleiden.

1.1 Belangrijk: ∇ is geen gewone vector

Hoewel ∇ er uitziet als een vector, is het **een operator** die pas betekenis krijgt wanneer ze op een veld werkt.

Je kan haar zien als:

- een **richting-gevoelige differentiatormachine**;
- een compact notatiesysteem dat meerdere afgeleiden bundelt;
- een object dat zich formeel als een vector gedraagt onder coördinatentransformaties, maar met differentiaaloperatoren als componenten.

1.2 Waarop kan ∇ werken?

∇ kan werken op:

- een **scalair veld** $\phi(\mathbf{r})$ (bv. temperatuur, potentiaal, dichtheid);
- een **vectorveld** $\mathbf{A}(\mathbf{r})$ (bv. snelheidsveld, elektrisch veld);
- producten/combinaties van velden (waar dan productregels, kettingregels, enz. spelen).

2 De drie kernoperators uit ∇

Uit ∇ volgen drie fundamentele differentiaaloperatoren:

1. **Gradiënt:** $\nabla\phi$
2. **Divergentie:** $\nabla \cdot \mathbf{A}$
3. **Rotatie (curl):** $\nabla \times \mathbf{A}$

En daarnaast: de **Laplaciaan** ∇^2 , die je kan zien als $\nabla \cdot \nabla$ toegepast op een scalair veld.

2.1 Gradiënt $\nabla\phi$

Laat $\phi(x, y, z)$ een scalair veld zijn. Dan

$$\nabla\phi = e_x \frac{\partial\phi}{\partial x} + e_y \frac{\partial\phi}{\partial y} + e_z \frac{\partial\phi}{\partial z}. \quad (2)$$

2.1.1 Geometrische betekenis

$\nabla\phi$ wijst in de richting van de **steilste toename** van ϕ . De grootte $|\nabla\phi|$ is de **maximale stijgsnelheid per lengte-eenheid**.

Formeel: voor een kleine verplaatsing $d\mathbf{r}$ geldt

$$d\phi = \nabla\phi \cdot d\mathbf{r}. \quad (3)$$

Dit is het **totale differentiaal** in vectorvorm: de gradiënt is de unieke vector die deze relatie voor alle $d\mathbf{r}$ vervult.

2.1.2 Niveaumanifolds en orthogonaliteit

Op een niveauoppervlak $\phi(\mathbf{r}) = \text{const}$ is $d\phi = 0$, dus

$$0 = \nabla\phi \cdot d\mathbf{r}. \quad (4)$$

Dat betekent: $\nabla\phi$ staat loodrecht op alle verplaatsingen $d\mathbf{r}$ die in het niveauoppervlak liggen.
 $\Rightarrow \nabla\phi$ is **normaal** op het niveauoppervlak.

2.1.3 Fysische voorbeelden

- Elektrostatica: $\mathbf{E} = -\nabla V$ (elektrisch veld is minus gradiënt van potentiaal).
- Mechanica: $\mathbf{F} = -\nabla U$ (kracht uit potentiële energie).
- Diffusie: flux \mathbf{J} is vaak proportioneel aan $-\nabla c$ (Fick).
- Warmtegeleiding: $\mathbf{q} = -k\nabla T$ (Fourier).

2.2 Divergentie $\nabla \cdot \mathbf{A}$

Laat $\mathbf{A}(x, y, z) = (A_x, A_y, A_z)$. Dan

$$\nabla \cdot \mathbf{A} = \frac{\partial A_x}{\partial x} + \frac{\partial A_y}{\partial y} + \frac{\partial A_z}{\partial z}. \quad (5)$$

2.2.1 Lokale bronsterkte: flux per volume

Divergentie meet de **netto uitstroming** (flux naar buiten) per volume-eenheid in het limietgeval van een heel klein volume.

Heuristisch: neem een klein volume V rond punt \mathbf{r} , met gesloten oppervlak $S = \partial V$. Dan:

$$\nabla \cdot \mathbf{A}(\mathbf{r}) = \lim_{V \rightarrow 0} \frac{1}{V} \iint_{\partial V} \mathbf{A} \cdot d\mathbf{S}. \quad (6)$$

Dit is de **differentiële vorm** van de Gauss-divergentiestelling.

2.2.2 Fysische interpretatie

- $\nabla \cdot \mathbf{A} > 0$: punt gedraagt zich als **bron** (meer uitstroom dan instroom).
- $\nabla \cdot \mathbf{A} < 0$: **put** (sink).
- $\nabla \cdot \mathbf{A} = 0$: **solenoidaal** veld (incompressibel/bronvrij in die regio).

2.2.3 Voorbeelden in fysica

- Elektromagnetisme: $\nabla \cdot \mathbf{E} = \rho/\epsilon_0$ (ladingdichtheid is bron van \mathbf{E}).
- Magnetisme: $\nabla \cdot \mathbf{B} = 0$ (geen magnetische monopolen).
- Vloeistoffen: continuïteit $\partial_t \rho + \nabla \cdot (\rho \mathbf{v}) = 0$. In incompressibele stroming (ρ constant): $\nabla \cdot \mathbf{v} = 0$.

2.3 Rotatie (curl) $\nabla \times \mathbf{A}$

In Cartesische coördinaten:

$$\nabla \times \mathbf{A} = \begin{vmatrix} \mathbf{e}_x & \mathbf{e}_y & \mathbf{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ A_x & A_y & A_z \end{vmatrix}. \quad (7)$$

2.3.1 Lokale circulatie: wervelsterkte

Curl meet de **circulatie per oppervlakte** in het limietgeval:

$$(\nabla \times \mathbf{A}) \cdot \mathbf{n} = \lim_{S \rightarrow 0} \frac{1}{S} \oint_{\partial S} \mathbf{A} \cdot d\mathbf{l}, \quad (8)$$

waar S een klein oppervlakje is met normaal \mathbf{n} , en ∂S de randcurve.

Dit is de **differentiële vorm** van de Stokes-stelling.

2.3.2 Fysische interpretatie

- Curl nul: veld is **irrotationeel** (lokaal geen werveling).
- Curl niet nul: er is lokale **rotatie/werveling**.

2.3.3 Voorbeelden

- Elektrostatica: $\nabla \times \mathbf{E} = 0$ (conservatief veld).
- Faraday: $\nabla \times \mathbf{E} = -\partial_t \mathbf{B}$.
- Stromingsleer: vorticeit $\boldsymbol{\omega} = \nabla \times \mathbf{v}$.

2.4 Laplaciaan ∇^2

De Laplaciaan op een scalair veld ϕ is:

$$\nabla^2 \phi = \nabla \cdot (\nabla \phi) = \frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 \phi}{\partial z^2}. \quad (9)$$

2.4.1 Interpretatie (intuïtief)

$\nabla^2 \phi$ meet in zekere zin **hoeveel ϕ lokaal afwijkt van haar gemiddelde** in een kleine omgeving. In veel fysica verschijnt dit als **diffusie/spreiding/curvature-term**.

2.4.2 Typische fysische vergelijkingen

- Poisson: $\nabla^2 V = -\rho/\epsilon_0$.
- Laplace: $\nabla^2 V = 0$ (bronvrije regio).
- Warmtevergelijking: $\partial_t T = \alpha \nabla^2 T$.
- Golfvergelijking: $\partial_t^2 \psi = c^2 \nabla^2 \psi$.
- Schrödinger: $-\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \psi + V\psi = i\hbar \partial_t \psi$.

3 Productregels en nuttige vectoridentiteiten

Omdat ∇ een differentiaaloperator is, gelden productregels. Laat ϕ scalair en \mathbf{A}, \mathbf{B} vectorvelden zijn.

3.1 Productregels

$$\nabla(\phi\psi) = \phi\nabla\psi + \psi\nabla\phi, \quad (10)$$

$$\nabla \cdot (\phi\mathbf{A}) = \nabla\phi \cdot \mathbf{A} + \phi(\nabla \cdot \mathbf{A}), \quad (11)$$

$$\nabla \times (\phi\mathbf{A}) = \nabla\phi \times \mathbf{A} + \phi(\nabla \times \mathbf{A}). \quad (12)$$

3.2 Identiteiten (zeer belangrijk in fysica)

$$\nabla \times (\nabla \phi) = \mathbf{0} \quad (\text{curl van gradiënt is nul}), \quad (13)$$

$$\nabla \cdot (\nabla \times \mathbf{A}) = 0 \quad (\text{div van curl is nul}), \quad (14)$$

$$\nabla \times (\nabla \times \mathbf{A}) = \nabla(\nabla \cdot \mathbf{A}) - \nabla^2 \mathbf{A}. \quad (15)$$

Die laatste is cruciaal om golfvergelijkingen voor EM-velden af te leiden.

4 Coördinatenstelsels: waarom ∇ ingewikkelder wordt

In Cartesische coördinaten zijn basisvectoren constant. In kromlijnige coördinaten (cilindrisch, bol) hangen basisvectoren en lengteschalen af van de positie. Daarom verschijnen **schaalfactoren**.

4.1 Cilindrische coördinaten (r, φ, z)

$$\nabla \phi = \mathbf{e}_r \frac{\partial \phi}{\partial r} + \mathbf{e}_\varphi \frac{1}{r} \frac{\partial \phi}{\partial \varphi} + \mathbf{e}_z \frac{\partial \phi}{\partial z}, \quad (16)$$

$$\nabla \cdot \mathbf{A} = \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r}(r A_r) + \frac{1}{r} \frac{\partial A_\varphi}{\partial \varphi} + \frac{\partial A_z}{\partial z}, \quad (17)$$

$$\nabla^2 \phi = \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} \left(r \frac{\partial \phi}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 \phi}{\partial \varphi^2} + \frac{\partial^2 \phi}{\partial z^2}. \quad (18)$$

4.2 Bolcoördinaten (r, θ, φ)

$$\nabla \phi = \mathbf{e}_r \frac{\partial \phi}{\partial r} + \mathbf{e}_\theta \frac{1}{r} \frac{\partial \phi}{\partial \theta} + \mathbf{e}_\varphi \frac{1}{r \sin \theta} \frac{\partial \phi}{\partial \varphi}, \quad (19)$$

$$\nabla^2 \phi = \frac{1}{r^2} \frac{\partial}{\partial r} \left(r^2 \frac{\partial \phi}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2 \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \theta} \left(\sin \theta \frac{\partial \phi}{\partial \theta} \right) + \frac{1}{r^2 \sin^2 \theta} \frac{\partial^2 \phi}{\partial \varphi^2}. \quad (20)$$

Praktische tip

In fysica kies je coördinaten die de symmetrie volgen:

- puntlading / sferische massa \rightarrow bolcoördinaten;
- oneindige draad / cilinder \rightarrow cilindrisch;
- vlakke problemen \rightarrow Cartesisch.

Dan worden ∇ -bewerkingen vaak drastisch eenvoudiger.

5 Waar komt ∇ overal terug in de fysica?

Hier is het kernidee: ∇ vertaalt **lokale veranderingen** naar **globale wetten** via integraalstellingen.

5.1 Elektrostatica en potentiaaltheorie

$$\mathbf{E} = -\nabla V, \quad (21)$$

$$\nabla \cdot \mathbf{E} = \rho / \epsilon_0 \quad \Rightarrow \quad \nabla^2 V = -\rho / \epsilon_0. \quad (22)$$

Interpretatie: ladingdichtheid ρ is bron van veldlijnen; potentiaal voldoet aan Poisson.

5.2 Maxwellvergelijkingen (differentiaalvorm)

$$\nabla \cdot \mathbf{E} = \rho/\varepsilon_0, \quad (23)$$

$$\nabla \cdot \mathbf{B} = 0, \quad (24)$$

$$\nabla \times \mathbf{E} = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}, \quad (25)$$

$$\nabla \times \mathbf{B} = \mu_0 \mathbf{J} + \mu_0 \varepsilon_0 \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}. \quad (26)$$

Met vectoridentiteiten kan je hieruit EM-golfvergelijkingen afleiden.

5.3 Continuïteit en behoudswetten

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{v}) = 0. \quad (27)$$

Dit is massabehoud: verandering in dichtheid in een volume = netto instroom.

5.4 Vloeistofdynamica (Navier–Stokes, schets)

Voor een Newtoniaanse vloeistof:

Een **Newtoniaanse vloeistof** is een vloeistof waarbij de schuifspanning lineair evenredig is met de schuifsnellheid: $\tau = \mu \dot{\gamma}$. De viscositeit μ is (bij gegeven temperatuur en druk) ongeveer constant en hangt dus niet af van de vervormingssnelheid zelf. Voorbeelden zijn water, lucht en (bij benadering) lichte oliën.

$$\rho \left(\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial t} + (\mathbf{v} \cdot \nabla) \mathbf{v} \right) = -\nabla p + \mu \nabla^2 \mathbf{v} + \rho \mathbf{f}. \quad (28)$$

Hier zie je:

- $-\nabla p$: kracht door drukgradiënt;
- $\mu \nabla^2 \mathbf{v}$: viscositeit/diffusie van impuls;
- $(\mathbf{v} \cdot \nabla) \mathbf{v}$: convectieterm (niet-lineair).

5.5 Diffusie en warmte

$$\frac{\partial u}{\partial t} = D \nabla^2 u. \quad (29)$$

∇^2 is de operator die ruimtelijke spreiding encodeert.

5.6 Golven

$$\frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2} = c^2 \nabla^2 \psi. \quad (30)$$

In 3D: de Laplaciaan bepaalt hoe kromming van ψ leidt tot versnelling in de tijd.

6 Oefeningen (met volledige uitwerkingen)

Notatie

We werken standaard in Cartesische coördinaten tenzij anders vermeld. Gebruik: $\mathbf{r} = (x, y, z)$.

6.1 Oefening 1: gradiënt en richting van snelste stijging

Gegeven $\phi(x, y, z) = x^2y + 3z$.

1. Bereken $\nabla\phi$.
2. Bepaal $\nabla\phi$ in het punt $(1, 2, -1)$.
3. Geef de eenheidsrichting van snelste stijging in dat punt.

Oplossing

1.

$$\frac{\partial\phi}{\partial x} = 2xy, \quad \frac{\partial\phi}{\partial y} = x^2, \quad \frac{\partial\phi}{\partial z} = 3.$$

Dus

$$\nabla\phi = (2xy)\mathbf{e}_x + (x^2)\mathbf{e}_y + 3\mathbf{e}_z.$$

2. In $(1, 2, -1)$:

$$\nabla\phi(1, 2, -1) = (2 \cdot 1 \cdot 2)\mathbf{e}_x + (1^2)\mathbf{e}_y + 3\mathbf{e}_z = 4\mathbf{e}_x + \mathbf{e}_y + 3\mathbf{e}_z.$$

3. De richting van snelste stijging is de genormaliseerde gradiënt:

$$\hat{\mathbf{u}} = \frac{\nabla\phi}{|\nabla\phi|} = \frac{(4, 1, 3)}{\sqrt{4^2 + 1^2 + 3^2}} = \frac{(4, 1, 3)}{\sqrt{26}}.$$

6.2 Oefening 2: divergentie en bron/put interpretatie

Beschouw $\mathbf{A}(x, y, z) = (x, y, z)$.

1. Bereken $\nabla \cdot \mathbf{A}$.
2. Interpreteer fysisch (bron/put?) in elk punt.
3. Bereken de flux door de bol $x^2 + y^2 + z^2 = R^2$ en controleer met Gauss.

Oplossing

1.

$$\nabla \cdot \mathbf{A} = \frac{\partial x}{\partial x} + \frac{\partial y}{\partial y} + \frac{\partial z}{\partial z} = 1 + 1 + 1 = 3.$$

2. Divergentie is overall positief en constant: elk punt gedraagt zich als een *uniforme bron*.
3. Op de bol is $\mathbf{A} = \mathbf{r}$. De uitwendige normaal is $\hat{\mathbf{n}} = \mathbf{r}/R$. Dus op het oppervlak:

$$\mathbf{A} \cdot \hat{\mathbf{n}} = \mathbf{r} \cdot \frac{\mathbf{r}}{R} = \frac{r^2}{R} = \frac{R^2}{R} = R.$$

Flux:

$$\Phi = \iint \mathbf{A} \cdot d\mathbf{S} = \iint (\mathbf{A} \cdot \hat{\mathbf{n}}) dS = \iint R dS = R \cdot 4\pi R^2 = 4\pi R^3.$$

Gauss-controle:

$$\Phi = \iiint_V (\nabla \cdot \mathbf{A}) dV = \iiint_V 3 dV = 3 \cdot \frac{4}{3}\pi R^3 = 4\pi R^3.$$

Consistent.

6.3 Oefening 3: curl en conservativiteit

Gegeven $\mathbf{F}(x, y, z) = (-y, x, 0)$.

1. Bereken $\nabla \times \mathbf{F}$.
2. Is \mathbf{F} conservatief in \mathbb{R}^3 ? Motiveer.
3. Bereken de circulatie $\oint_C \mathbf{F} \cdot d\mathbf{l}$ rond de cirkel $x^2 + y^2 = R^2$ in het vlak $z = 0$ (tegenwijzerzin).

Oplissing

1.

$$\nabla \times \mathbf{F} = \begin{vmatrix} \mathbf{e}_x & \mathbf{e}_y & \mathbf{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ -y & x & 0 \end{vmatrix} = (0 - 0)\mathbf{e}_x - (0 - 0)\mathbf{e}_y + \left(\frac{\partial x}{\partial x} - \frac{\partial(-y)}{\partial y}\right)\mathbf{e}_z = (1 - (-1))\mathbf{e}_z = 2\mathbf{e}_z.$$

2. Omdat $\nabla \times \mathbf{F} \neq \mathbf{0}$, is \mathbf{F} niet irrotationeel en dus niet conservatief (globaal) in \mathbb{R}^3 .
3. Parameteriseer C : $x = R \cos t$, $y = R \sin t$, $t \in [0, 2\pi]$. Dan $d\mathbf{l} = (\dot{x}, \dot{y}, 0) dt = (-R \sin t, R \cos t, 0) dt$. En $\mathbf{F} = (-y, x, 0) = (-R \sin t, R \cos t, 0)$. Dus:

$$\mathbf{F} \cdot d\mathbf{l} = (-R \sin t, R \cos t, 0) \cdot (-R \sin t, R \cos t, 0) dt = R^2(\sin^2 t + \cos^2 t) dt = R^2 dt.$$

Circulatie:

$$\oint_C \mathbf{F} \cdot d\mathbf{l} = \int_0^{2\pi} R^2 dt = 2\pi R^2.$$

6.4 Oefening 4: Laplaciaan en harmonische functies

Laat $\phi(x, y, z) = x^2 + y^2 - 2z^2$.

1. Bereken $\nabla^2 \phi$.
2. Is ϕ harmonisch? (d.w.z. voldoet $\nabla^2 \phi = 0$?)

Oplissing

$$\frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} = 2, \quad \frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2} = 2, \quad \frac{\partial^2 \phi}{\partial z^2} = -4.$$

Dus

$$\nabla^2 \phi = 2 + 2 - 4 = 0.$$

Ja, ϕ is harmonisch.

6.5 Oefening 5: van integraal naar differentiaal (continuïteit)

Stel dat een hoeveelheid Q met dichtheid $\rho(\mathbf{r}, t)$ stroomt met flux $\mathbf{J}(\mathbf{r}, t)$. Je weet dat voor elk vast volume V :

$$\frac{d}{dt} \iiint_V \rho dV = - \iint_{\partial V} \mathbf{J} \cdot d\mathbf{S}.$$

1. Gebruik de divergentietheorema om de rechterkant om te schrijven als een volume-integraal.
2. Leid af dat lokaal geldt: $\partial_t \rho + \nabla \cdot \mathbf{J} = 0$.

Oplossing

1. Divergentiestelling:

$$\iint_{\partial V} \mathbf{J} \cdot d\mathbf{S} = \iiint_V (\nabla \cdot \mathbf{J}) dV.$$

Dus:

$$\frac{d}{dt} \iiint_V \rho dV = - \iiint_V (\nabla \cdot \mathbf{J}) dV.$$

2. Breng alles samen:

$$\iiint_V \frac{\partial \rho}{\partial t} dV + \iiint_V (\nabla \cdot \mathbf{J}) dV = 0 \quad \Rightarrow \quad \iiint_V \left(\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot \mathbf{J} \right) dV = 0.$$

Omdat dit voor *elk* volume V geldt, moet de integrand overal nul zijn:

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot \mathbf{J} = 0.$$

6.6 Oefening 6: overgang van Cartesische naar bolcoördinaten

Beschouw het scalair veld

$$\phi(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2.$$

1. Schrijf de Cartesische coördinaten (x, y, z) uit in functie van bolcoördinaten (r, θ, φ) .
2. Druk vervolgens het veld $\phi(x, y, z)$ uit in bolcoördinaten.
3. Bereken de gradiënt $\nabla\phi$ in Cartesische coördinaten.
4. Bereken de gradiënt $\nabla\phi$ rechtstreeks in bolcoördinaten met de formule

$$\nabla\phi = \mathbf{e}_r \frac{\partial\phi}{\partial r} + \mathbf{e}_\theta \frac{1}{r} \frac{\partial\phi}{\partial\theta} + \mathbf{e}_\varphi \frac{1}{r \sin\theta} \frac{\partial\phi}{\partial\varphi}.$$

5. Toon aan dat beide resultaten fysisch equivalent zijn.

Oplossing

1. De relatie tussen Cartesische en bolcoördinaten is

$$x = r \sin \theta \cos \varphi$$

$$y = r \sin \theta \sin \varphi$$

$$z = r \cos \theta$$

waar

- r de afstand tot de oorsprong is,
- θ de poolhoek (hoek t.o.v. de z -as),
- φ de azimutale hoek in het xy -vlak.

2. Substitueer in $\phi(x, y, z)$:

$$\begin{aligned}\phi &= x^2 + y^2 + z^2 \\ &= (r^2 \sin^2 \theta \cos^2 \varphi) + (r^2 \sin^2 \theta \sin^2 \varphi) + (r^2 \cos^2 \theta)\end{aligned}$$

Factoriseer r^2 :

$$\phi = r^2(\sin^2 \theta \cos^2 \varphi + \sin^2 \theta \sin^2 \varphi + \cos^2 \theta)$$

Gebruik

$$\cos^2 \varphi + \sin^2 \varphi = 1$$

dus

$$\phi = r^2(\sin^2 \theta + \cos^2 \theta)$$

$$\phi = r^2$$

Het scalair veld hangt dus enkel af van r .

3. Gradiënt in Cartesische coördinaten:

$$\begin{aligned}\nabla \phi &= \left(\frac{\partial \phi}{\partial x}, \frac{\partial \phi}{\partial y}, \frac{\partial \phi}{\partial z} \right) \\ \frac{\partial \phi}{\partial x} &= 2x, \quad \frac{\partial \phi}{\partial y} = 2y, \quad \frac{\partial \phi}{\partial z} = 2z\end{aligned}$$

Dus

$$\nabla \phi = (2x, 2y, 2z)$$

Of in vectorvorm

$$\nabla \phi = 2(x, y, z) = 2\mathbf{r}.$$

4. In bolcoördinaten hebben we

$$\phi = r^2$$

dus

$$\begin{aligned}\frac{\partial \phi}{\partial r} &= 2r \\ \frac{\partial \phi}{\partial \theta} &= 0 \\ \frac{\partial \phi}{\partial \varphi} &= 0\end{aligned}$$

Invullen in de gradiëntformule:

$$\nabla\phi = \mathbf{e}_r(2r)$$

Dus

$$\nabla\phi = 2r \mathbf{e}_r.$$

5. Controle van de equivalentie

De radiale eenheidsvector is

$$\mathbf{e}_r = \frac{\mathbf{r}}{r}.$$

Dus

$$\begin{aligned} 2r \mathbf{e}_r &= 2r \frac{\mathbf{r}}{r} \\ &= 2\mathbf{r} \end{aligned}$$

Dit is exact hetzelfde resultaat als in Cartesische coördinaten:

$$\nabla\phi = 2(x, y, z).$$

De resultaten zijn dus volledig consistent.

7 De "Nabla-piramide" (Hiërarchie van Velden)

Het is voor beginners vaak verwarrend welk type veld er in een operator gaat en wat eruit komt. Een kort overzichtje helpt:

Operator	Input	Output
∇	scalair veld ϕ	vector veld $\nabla\phi$ (gradiënt)
$\nabla\cdot$	vector veld \mathbf{A}	scalair veld $\nabla\cdot\mathbf{A}$ (divergentie)
$\nabla\times$	vector veld \mathbf{A}	vector veld $\nabla\times\mathbf{A}$ (curl)
∇^2	scalair veld ϕ	scalair veld $\nabla^2\phi$ (Laplaciaan)

7.1 Uitgewerkt voorbeeld bij elke operator uit de tabel

Van type veld naar concrete berekening

1) Gradiënt $\nabla\phi$: van scalair veld naar vectorveld

Neem

$$\phi(x, y, z) = x^2y + 2yz - z^2.$$

Dan

$$\frac{\partial\phi}{\partial x} = 2xy, \quad \frac{\partial\phi}{\partial y} = x^2 + 2z, \quad \frac{\partial\phi}{\partial z} = 2y - 2z.$$

Dus

$$\nabla\phi = (2xy)\mathbf{e}_x + (x^2 + 2z)\mathbf{e}_y + (2y - 2z)\mathbf{e}_z.$$

In het punt $(1, -1, 2)$:

$$\nabla\phi(1, -1, 2) = (-2, 5, -6).$$

Interpretatie: deze vector wijst in de richting van de snelste lokale toename van ϕ .

2) Divergentie $\nabla \cdot \mathbf{A}$: van vectorveld naar scalair veld

Neem

$$\mathbf{A}(x, y, z) = (x^2, xy, -2z).$$

Dan

$$\nabla \cdot \mathbf{A} = \frac{\partial x^2}{\partial x} + \frac{\partial xy}{\partial y} + \frac{\partial(-2z)}{\partial z} = 2x + x - 2 = 3x - 2.$$

In het vlak $x = 1$:

$$\nabla \cdot \mathbf{A} = 1 > 0.$$

Interpretatie: lokaal gedraagt het veld zich daar als een bron (netto uitstroom).

3) Curl $\nabla \times \mathbf{A}$: van vectorveld naar vectorveld

Neem

$$\mathbf{A}(x, y, z) = (-y, x, 0).$$

Dan

$$\nabla \times \mathbf{A} = \begin{vmatrix} \mathbf{e}_x & \mathbf{e}_y & \mathbf{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ -y & x & 0 \end{vmatrix} = (0 - 0)\mathbf{e}_x - (0 - 0)\mathbf{e}_y + \left(\frac{\partial x}{\partial x} - \frac{\partial(-y)}{\partial y}\right)\mathbf{e}_z = 2\mathbf{e}_z.$$

Interpretatie: de werveling is constant en wijst overal langs de positieve z -as.

4) Laplaciaan $\nabla^2\phi$: van scalair veld naar scalair veld

Neem

$$\phi(x, y, z) = x^2 + y^2 - 2z^2.$$

Dan

$$\nabla^2\phi = \frac{\partial^2\phi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2\phi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2\phi}{\partial z^2} = 2 + 2 - 4 = 0.$$

Interpretatie: ϕ is harmonisch; er is lokaal geen netto bronterm in dit veld.

8 De Helmholtz-decomposities

Dit is een fundamenteel concept in de fysica dat direct aansluit op hoofdstuk 3.2 over identiteiten. Het stelt dat (onder milde voorwaarden) elk vectorveld \mathbf{A} geschreven kan worden als de som van

een irrotationeel deel (een gradiënt) en een solenoïdaal deel (een rotatie):

$$\mathbf{A} = \nabla\phi + \nabla \times \mathbf{B},$$

Dit verklaart *waarom* we in de fysica zoveel belang hechten aan $\nabla \cdot \mathbf{A} = 0$ (bronvrij) en $\nabla \times \mathbf{A} = 0$ (conservatief).

9 Samenvatting in 10 regels

Cheat sheet

- $\nabla = (\partial_x, \partial_y, \partial_z)$ (Cartesisch): vector-differentiaaloperator.
- $\nabla\phi$: gradiënt = richting en grootte van snelste stijging.
- $\nabla \cdot \mathbf{A}$: divergentie = netto flux naar buiten per volume (bron/put).
- $\nabla \times \mathbf{A}$: curl = circulatie/werveling per oppervlak.
- $\nabla^2\phi = \nabla \cdot \nabla\phi$: Laplaciaan = diffusie/curvature-operator.
- Gauss: $\iiint (\nabla \cdot \mathbf{A}) dV = \iint \mathbf{A} \cdot d\mathbf{S}$.
- Stokes: $\iint (\nabla \times \mathbf{A}) \cdot d\mathbf{S} = \oint \mathbf{A} \cdot d\mathbf{l}$.
- $\nabla \times (\nabla\phi) = 0$, $\nabla \cdot (\nabla \times \mathbf{A}) = 0$.
- Maxwell, continuïteit, Navier–Stokes, diffusie en golven zijn doordrenkt van ∇ .
- Kies coördinaten volgens symmetrie: dan wordt ∇ hanteerbaar.